

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B., spol. s r.o.**, IČO: X.,
N.B. (C.N.),
zast. JUDr. E.G., advokátkou, L. proti žalovanému:
Ing. F.K.B., o vylúčení spoločníka zo spoločnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku
Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.9.2009,
č. k. 28 Cb 83/2000-419, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.9.2009, č. k. 28 Cb 83/2000-419 **z r u š u j e** a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom vylúčil spoločníka Ing. F.L., CSc.,
bytom K.B. zo spoločnosti B.,
spol. s r.o., IČO: X., N.B. (C.N.).

Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 531,58 Eur na náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 31.08.2007, č. k. 2 Obo 108/2007-316 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.01.2003, č. k. 28 Cb 83/2000-174 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvého

stupňa bolo zaoberať sa okolnosťami preukazujúcimi porušenie povinností spoločníka a takýmto okolnostiam predloženými listinnými dokladmi.

Súd z doplneného dokazovania dospel k záveru, že sú v zmysle ust. § 149 Obchodného zákonníka splnené podmienky k rozhodnutiu o vylúčení žalovaného z obchodnej spoločnosti žalobcu.

Súd vychádzal zo skutočnosti, že valné zhromaždenie žalobcu, konané dňa 16.10.2000 uložilo žalovanému:

- poskytnúť žalobcovi písomnosti, vrátane účtovných dokladov, personálnu agendu, zmluvy z obchodno-závazkových vzťahov, právnu agendu, ktorú mal žalovaný k dispozícii pred konaním valného zhromaždenia,
- umožniť odsúhlasenie zmeny sídla žalobcu,
- uskutočniť úkony zabezpečujúce riadny chod, riadenie a podnikanie obchodnej spoločnosti na základe výzvy konateľa žalobcu, do 1 mesiaca od konania valného zhromaždenia.

Podľa odôvodnenia v konaní už bolo preukázané, že žalovaný mal v držbe počítačový výstup z účtovníctva a ďalšie účtovné doklady, ktoré zástupcovi žalobcu neodovzdal ani napriek výzve žalobcu.

Pokiaľ ide o pojednávanie dňa 24.9.2009, žalovaný k povinnosti vydať účtovné doklady uviedol, že žalobca tieto doklady má k dispozícii, čoho dôkazom je súvaha za rok 2000. Personálnu agendu s dokumentmi súvisiacimi s daňovými povinnosťami nemá k dispozícii. Zmluvy a podklady k nim podľa záväzkových vzťahov a celú právnu agendu má žalobca. Z listu JUDr. H. nevyplýva, že by túto agendu mal k dispozícii žalovaný. Podľa žalovaného k podaniu daňového priznania na DPH za júl 2000 nie sú potrebné žiadne účtovné doklady, ale len výpis z účtu č. X., ktorý mal k dispozícii. K odsúhlaseniu zmeny sídla spoločnosti sa žalovaný nemohol vyjadriť, keďže na zasadnutí valného zhromaždenia mala byť prerokovaná táto záležitosť až v bode rôzne a spoločník žalovanému oznámil, že mu neposkytne žiadne informácie o spoločnosti. Žalovaný bol požiadaný, aby počkal mimo rokovacej miestnosti, kým príde k prerokovaniu bodu rôzne programu. Žalovaný uviedol, že sám chcel zmenu sídla spoločnosti, ale konanie spoločníka považoval za nezákonné a z rokovania odišiel. Žalovaný ďalej uviedol, že doklady spoločnosti žalobcu odovzdal pracovníkom súkromnej bezpečnostnej služby B., a.s. dňa 28.07.2000.

Zástupca žalobcu k vyjadreniu žalovaného na pojednávaní dňa 24.09.2009 uviedol, že čo sa týka údajného obsadenia žalovaného súkromnou bezpečnostnou službou, odvoláva sa na záznam pre pamäť, ktorý je v súdnom spise založený (č.l.16). Ide o nepravdivé tvrdenia

a ohováranie. Čo sa týka spracovania účtovnej súvahy za rok 2000, nespochybňuje, že bola spracovaná pracovníkmi žalobcu v nadväznosti na daňové priznanie z marca 2001. Súvaha bola spracovaná podmienene s tým, že nie sú k dispozícii všetky podklady potrebné k jej vypracovaniu. Odvoláva sa na audítorskú správu týkajúcu sa dokladov za rok 2000. Doklady žalobcovi neboli odovzdané žalovaným. Zástupcovia žalobcu mali problém dostať sa do sídla žalobcu, keďže ich žalovaný chcel vykázať s tým, že zavolá políciu. Za daných okolností bolo potrebné riešiť vzniknutú situáciu presídlením spoločnosti žalobcu.

Súd uzavrel, že žalovaný súdu nepreukázal, že by po skončení funkcie konateľa u žalobcu odovzdal dokumentáciu súvisiacu s chodom obchodnej spoločnosti. Žalovaný ako spoločník žalobcu napriek uzneseniu valného zhromaždenia a následnej písomnej výzve neodovzdal potrebné doklady pre zabezpečenie činnosti obchodnej spoločnosti a týmto konaním spôsobil zbytočné sťaženie dodržiavania právnych predpisov spoločnosťou žalobcu. Vzhľadom na to, že ide o niekoľkoročný spor, bolo zo strany žalovaného dokladované, že spoločnosť vo svojom predmete činnosti pokračuje. Pre rozhodovanie v danej veci nie je rozhodujúci stav činnosti žalobcu po roku 2000, a preto sa dôkazmi predkladanými žalovaným, dotýkajúcich sa obdobia po roku 2000, nezaoberal. Na základe takto doplneného dokazovania súd podľa ust. § 149 Obchodného zákonníka rozhodol tak, že žalovaného ako spoločníka žalobcu vylúčil.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktoré oprel o ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p. a tvrdí, že mu súd svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca a súd I. stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania podľa § 221 ods. 1 O.s.p. písm. f/, cituje z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu z 31.8.2007, ktorým tento rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a namieta, že súd I. stupňa sa ani len nezaoberal jeho údajnou bezpečne preukázanou držbou počítačového výstupu účtovníctva výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 26.7.2000 (č. I. 158), dobropis č. 12 0004 zo dňa 26.7.2000 k fa. č. 200029 zo dňa 26.7.2000 (č. I. 184, 185), pričom podľa neho dátum má byť správne 28.7.2000. Tvrdí, že sám na pojednávaní dňa 24.9.2009 navrhol dokazovanie účtovnými dokladmi žalobcu za júl 2000, medzi ktorými by sa tieto doklady museli nachádzať. Tvrdí, že vykonávanie tohto dôkazu nariadil nielen opakovane odvolací súd, ale dvakrát aj dovolací súd. Podľa jeho mienky existencia riadneho daňového priznania za r. 2000 preukazuje,

že žalobca má všetky doklady, žiadna škoda mu nevznikla a bez vzniku ním zavinennej škody, či akejkol'vek ujmy žalobcu, nemohol závažne porušiť svoje povinnosti ako spoločníka. Z ním tvrdenej skutočnosti, že súd I. stupňa sa nezaoberal a nevysporiadal s otázkou bezpečného preukázania jeho držby spomenutých dokladov odvodil, že postup odvolacieho súdu by nahradil postup rozhodovania súdu I. stupňa, čo je podľa jeho mienky dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku súdu I. stupňa.

Tvrdí ďalej, že súd I. stupňa porušil ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď podrobne neuviedol, čoho sa žalobca domáha. Obširne uvádza, odvolávajúc sa na zápisnicu z valného zhromaždenia žalobcu konaného dňa 16.10.2000, list. JUDr. G. zo 6.11.2000, čo mu žalobca uložil. Domnieva sa, že pre neho bolo záväzným len to, čo bolo vo výzve, s upozornením na možnosť vyhlásenia. Podľa neho súd si znenie výzvy vymyslel.

Tvrdí, že nebol vyzvaný na odovzdanie písomností, že toto slovo nie je synonymom pojmu „spisové materiály“, čo je výraz neurčitý. Túto skutočnosť považuje za ďalší dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku.

Ako ďalšie tvrdí, že nikdy nebol vyzvaný na odovzdanie pokladničných dokladov a vyúčtovanie peňažných hotovostí. Tvrdí, že na pojednávaní dňa 24.9.2009 predložil súdu dôkazy toho, že Mgr. H., JUDr. G. a S., Ing. G. a Ing. O. zdefraudovali z pokladnice žalobcu sumu viac ako 59 tis. Eur a tým podľa neho dokázali, že výzva zo 6.11.2000 na odovzdanie pokladničných dokladov a vyúčtovanie peňažných hotovostí je lož, ktorou po súhlase jeho spoločníka menované osoby zakryli vlastnú krádež. Tvrdí, že k tejto časti výzvy zo dňa 6.11.2000 sa mu podarilo predložiť negatívny dôkaz, ktorým bezpečne preukázal, že tvrdenie žalobcu, že nesplnil povinnosť odovzdať im pokladničné doklady, vyúčtovať peňažné hotovosti, je neoprávnené. Domnieva sa, že rozsudok, ktorý existenciu takejto výzvy popiera, treba zrušiť.

Ako ďalšie zdôvodňuje svoje tvrdenie, že nebol vyzvaný na odovzdanie dokumentov súvisiacich so vznikom a plnením daňovej povinnosti, čo preukázal a vidí v tom ďalší dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku.

Odvoláva sa na svoje písomnú žiadosť adresovanú Najvyššiemu súdu SR zo dňa 7.4.2005, ako aj žiadosť na pojednávaní súdu I. stupňa dňa 24.9.2009 o zaslaní odpisu stanoviska žalobcu, resp. možnosti oboznámiť sa s vyjadrením žalobcu v dovolacom konaní a sťažuje sa, že súd jeho žiadosť nevyhovel, odkázal ho na jeho právneho zástupcu v označených dovolacích konaniach. Tvrdí, že tým súd porušil ust. § 123 O.s.p. a odňal mu tak právo konať pred súdom. Aj to je podľa neho dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o dôvod odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p., považuje JUDr. S. za vylúčenú z konania. Tvrdí, že senát, ktorý rozhodol o tom, že JUDr. S. vylúčená nie je, porušil ust. § 83 a § 159 O.s.p. a odňal mu tým ústavné právo a slobodu na prístup k spravodlivému súdu.

Ako odôvodnenie odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. cituje z napadnutého rozsudku str. 2 ods. 2, "že v konaní bolo preukázané, že žalovaný mal v držbe ďalšie účtovné doklady", ktoré mal žalovaný neodovzdať žalobcovi napriek jeho výzve. Označuje tento úsudok za lživý, nevie aké doklady to majú byť, v konaní podľa neho nebolo nič preukázané a súd podľa neho nedokáže ani len pomenovať tie údajné doklady a nieto označiť dôkazy, ktoré to tak, ako súd usudzuje, preukazujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok treba zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Dôvodom tohto záveru je zistenie, že súd I. stupňa nerešpektoval usmernenie, ktoré mu odvolací súd dal vo svojom uznesení zo dňa 11.8.2007, č. k. 2 Obo 108/2007-316, čo spôsobilo nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a dôvodnosť odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Odvolací súd v závere citovaného uznesenia uviedol, že z prijatého uznesenia valného zhromaždenia vyplývalo pre žalovaného splnenie povinnosti poskytnúť všetok spisový materiál z oblasti v uznesení vymenovaných, pričom bolo úplne bezpredmetné, či išlo o doklady kýmkoľvek odcudzené alebo ponechané v držbe, či zabudnuté, omylom nevydané, v origináli alebo v kópii. Preto zaoberať sa spôsobom nadobudnutia alebo formou týchto dokladov bolo nepodstatné. V konaní bolo bezpečne preukázané, že časť týchto dokladov, a to počítačový výstup účtovníctva, výdavkový pokladničný doklad zo dňa 26.7.2000 - č. I. 184, 185 spisu žalovaný skutočne v lehote do 28.7.2000 mal a teda, že si nesplnil povinnosť uloženú mu v uznesení valného zhromaždenia v lehote na to určenej, a to ani v dodatočne určenej lehote a v písomných výzvach žalobcu. Tým, že si nesplnil povinnosť uloženú VZ a tým, že išlo o doklady, ktoré sú pre chod spoločnosti a dodržiavanie právnych prepisov v oblasti účtovníctva, správy daní a obchodného práva nevyhnutné, dopustil sa žalovaný porušenia svojich povinností, uložených mu valným zhromaždením spoločnosti závažným spôsobom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd I. stupňa sa citovanými usmerneniami odvolacieho súdu neriadil, preto odvolací súd musí opätovne jeho napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, aby sa v tomto ďalšom konaní týmto usmernením riadil a nové rozhodnutie náležite, v súlade s ust. § 157 ods. 2 Os.p. A.

Pokiaľ ide o odvolateľovo zdôvodnenie odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p., tento dôvod prípustnosti odvolania nie je vo veci daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení zo dňa 26.11.2008, sp. zn. 2 Ndob 21/2008 túto právnu skutočnosť náležite odôvodnil a odvolateľove invektívy voči senátu Najvyššieho súdu SR, ktorý o tom rozhodoval, na právoplatnosti tohto uznesenia nič nemôžu zmeniť, prispievajú len k vytváraniu úsudku o povahe ich pôvodcu.

Na tomto základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu v súlade s ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil na ďalšie konanie.

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. januára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.